

Трона на Викра.

(Индуска легенда).

Много, много отдавна живял в Индия маждр цар по име Викра. Никога по-рано хората не помнели да е живял такъв добър и справедлив цар. За всички недоразумения отивали при него да се сждят. Той внимателно ги изслушвал и им говорел такива разумни и благи думи, че те винаги си отивали доволни от неговата присъда.

Викра имал трон от чер мрамор във вид на широка плоча, която поддръжали двадесет и четири ангели, също изсечени от мрамор. Когато Викра съдел, той винаги сядал върху този трон.

Но Викра умрял. Народа така зачитал паметта му, че почнал да води леточисланието си от него. Хората казвали: „Толкова години до раждането на Викра“ — или „толкова години след смъртта на Викра“. Ако пък някой човек се показвал особено добър и маждр, за него говорели: „Той, наверно, е седял върху трона на Викра“.

Минали от тогава много, много години. Града, в който живял великия цар, се превърнал в развалини. Вместо предишните големи сгради, сега били израсли гори, и се ширели пусты полета. А царя, който управлявал страната, живеел далече в нова столица.

Беднаж на това място, дето някога живял Викра, овчарчета изкарали стада на паша по сочната ливада. До като стадата пасели, овчарчетата почнали да мислят на какво да играят. Едно от тях видяло могилка и извикало:

— Тази могилка прилича на трон. Хайде да играем на цере. Аз ще бъда царя, а вие ще идете при мене да ви сждя.

Овчарчетата решили, че играта ще бъде твърде забавна. Това от тях, което искало да бъде цар-сждия, се покачило на хълмчето. Други две се сговорили на страна. После дошли при сждията и му разказали, уж че единият пуснал стадото си в пасбището на другия.